

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ogiltigförklaring: figurmärket "idea" för varor och tjänster i klasserna 16, 20 och 42 (gemenskapsvarumärke nr 283 952)

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Walter Weibel

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: Inter-IKEA Systems BV

Varumärkesrätt som den som ansökt om ogiltigförklaring innehar: ett flertal gemenskapsvarumärken och nationella varumärken som är figur- och ordmärken för varor och tjänster i klasserna 16, 20 och 42.

Annulleringsenhetens beslut: varumärket "idea" ogiltigförklaras

Överklagandenämndens beslut: talan om ogiltigförklaring avvisas

Grunder: åsidosättande av artiklarna 52.1 b och 8.1 b i rådets förordning nr 40/94

Talan väckt den 10 april 2006 – Fjord Seafood Norway m.fl mot rådet

(mål T-113/06)

(2006/C 131/87)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fjord Seafood Norway A.S. (Oslo, Norge), Fjord Seafood Scotland Farming Ltd (Isle of Lewis, Förenade kungariket), Alsaker Fjordbruk AS (Onarheim, Norge) (ombud: advokaterna J. Juuhl-Langseth och P.Dyrberg)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets förordning nr 85/2006 i den utsträckning den avser Fjord Seafood Norway AS, och
- förplikta rådet att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökandena exporterar odlad lax från Norge till gemenskapen eller tillverkar sådan lax inom gemenskapen. Genom den omtvistade förordningen införs antidumpningstullar på odlad lax som härrör från Norge.

Till stöd för sin ansökan gör sökandena i första hand gällande att den omtvistade förordningen felaktigt definierar och tillämpar begreppet gemenskapsindustri. Sökandena påstår att den gemenskapsindustri som skadas definieras i den omtvistade förordningen på ett sätt så att mindre än fem procent av den totala gemenskapsproduktionen omfattas. Detta beror i synnerhet på att andra gemenskapsproducenter ägs av eller står i relation till närstående norska intressen. Sökandena gör gällande att den omtvistade förordningen därför strider mot EES-avtalet, i synnerhet principerna om etableringsfrihet, fri rörlighet för kapital och icke-diskriminering på grund av nationalitet, grundförordningen (¹), och artikel 253.

Sökandena bestrider att definitionen av gemenskapsindustrin i den omtvistade förordningen enbart omfattar producenter av odlad lax. De gör gällande att beredningsindustrin omfattas av definitionen eftersom laxen i fråga även är beredd och att beredningskostnader har beaktats vid beräkning av de införda tullarna.

Sökandena gör även gällande att bedömning av dumpningen och skadan i den omtvistade förordningen felaktigt baserats på uppgifter som avser EU:s 25 medlemsstater trots att EU under större delen av den undersökta perioden endast hade 15 medlemsstater. Norska exportörers uppträdande på marknaderna i de tio nya medlemsstaterna där det inte finns någon laxodlingsindustri, skulle inte ha bedömts som dumpning som är skadegörande för gemenskapsindustrin.

Sökandena gör dessutom gällande att urvalet av klagande och norska exportörer inte är representativt och att det i den omtvistade förordningen inte har styrks att det finns något orsakssamband mellan norsk import och skada och att det inte har beaktats att skada som orsakats av import från USA och Kanada har tillskrivits norsk import. Det görs även gällande att en minskning av gemenskapsindustrins marknadsandel felaktigt definieras som skada i den omtvistade förordningen, att växelkurserna som används för beräkning av tullarna är felaktig, att grunden för importpriser på filéer är felaktig och att insynen i detta avseende inte var tillräcklig. Slutligen görs det gällande att produktionskostnaderna vad avser Fjord Seafood Norway var felaktigt beräknade.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i den Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s.1)